

- Xin tòa xét cho tôi được c&#i luôn trong tù , vì dù sao cũng còn chút khoai s&#n để ăn, chứ bây giờ ra ngoài, tôi cũng sợ bị bắt thì ai chôn tôi ?

Nhân viên đi thăm mộ của B&#c, trong một buổi sáng lang thang không có việc gì làm, tôi đã có dịp tham dự một phiên tòa Đãi hình tại Th&# xã Lũng Sơn

Lũng Sơn lúc đó còn nghèo lắm, dù có một chiếc tranh trong cuộc chiến năm 1979 với Trung cộng vẫn còn nguyên. Sau mấy năm mất mùa, mức sống người dân lại càng thêm khổ.

Th&# xã như "đi đêm buổi, đã về chiều cũ" nhưng lại khó mà kiếm được chút gì để ăn sáng ngoài vài củ khoai luộc và một nắm mì chính chế thành

Trong một buổi chiều như thế mà lại có một vụ mất can phạm với tội danh: "c&# sát và c&# c&# ngoan c&#, không thành khẩn khai báo" khi tôi cảm thấy rõ ràng như người hít thở một m&# !

Pháp đình là một ngôi chòi lá và "tòa án" vẫn còn dùng tranh và chiếu để kê ghế cho dân chúng tập thể tham gia phiên xử công khai, đúng với "pháp chế" của nhà nước.

Phạm nhân bị truy tố với tội danh "c&# tình d&#u để c&# gia đình người em gái ruột, cũng vẫn là hàng xóm", đã bị giam giữ tại huyện một năm trước, nhưng trông lại là một người có một mặt hiên lành, như một nh&#c, trên mặt và thân thể còn nguyên dù có một củ quá

" vì "

" vì "

Tôi đã rành rành như thế mà đánh mãi ... nó vẫn như thế không chịu khai !"

Phiên tòa kết thúc khá nhanh chóng, sau khi chủ tịch hội đồng xét án nêu câu hỏi:

- Tôi hỏi người của anh rõ ràng như ban ngày! Tôi sao anh không chịu khai , mà lại còn tìm cách "gi&# v&#" để trốn tránh pháp luật ?

Và đây là đ u tiên sau h n m t năm tr i không nói m t l i nào, ph m nhân đã m mi ng t "bi n h ":

- Th a quan toà, tôi s ng v i m t đ á con trai 3 tu i, m nó đã ch t vì ... đói và b nh sau khi sanh nó, vì đói kh quá, không có gì cho con ăn nên tôi không mu n s ng n ã và đã đánh c p con gà duy nh t cu em tôi đ n u m t n i cháo tr n v i thu c đ c, đ đ nh sáng d y hai b con s ăn đ đ c ch t theo m nó.

Nh ng ch ng may tôi l i ng quên đi nên em r tôi đã sang "tr m" l i n i cháo đ ăn nên m i ra nông n i, ch t h t c nhà, ch tôi g t chúng nó làm gì !

- Đúng ra là h đã " ăn c p" cái ch t cu hai b con tôi !

Đ c bà m và láng gi ng đ u bệnh v c nên toà đã x tha b ng, và n n nhân đ c nói l i cu i cùng tr c khi đ c phóng thích

- **Xin toà xét cho tôi đ c l i luôn trong tù , vì dù sao cũng còn chút khoai s n đ ăn, ch bẫy g ra ngoài, tôi cũng s t t n ã thì ai chôn tôi ?**

Đ i này đâu còn cái gì g i là "đáng bu n" n ã ph i không ?

Ch c là tôi đang c n ý ki n cu các b n